

[Bjørn Elmquist]

gik tabt, og dermed ville man jo, som jeg sagde, bare gøre ondt værre.

Et spørgsmål, der også lige er værd at vende i luften, er, hvordan de regler, der gælder i dag efter en lang tradition og efter aftaler på arbejdsmarkedet, som det er understreget af flere ordførere og af ministeren heroppefra, fungerer i praksis i dag. I bemærkningerne til forslaget trækkes Tulipafskedigelseerne fra i sommer frem, og der er det vel værd at erindre sig, at de faktiske forhold omkring de afskedigelser vel næppe er fuldt opklaret endnu, og at de konsekvenser, som den dér valgte fremgangsmåde eventuelt kan rejse, vel heller ikke ligger helt klart. Der foregår i øjeblikket – det tror jeg vi alle sammen er klar over – undersøgelser dels hos politiet, dels i det pågældende arbejdsmarkedsnævn, om man har fulgt reglerne. Hvis det viser sig, at reglerne ikke er fulgt og der så sker påtale, så vil jeg nok mene, at det ikke kan bruges som et eksempel på, at reglerne bør laves om.

Derfor må vi nøje se, hvad der kommer ud af den undersøgelse, og jeg vil i det hele henholde mig til det, som arbejdsministeren også sagde herfra for et øjeblik siden om det udvalgsarbejde og de kontakter, som han har sat i gang med arbejdsmarkedets parter. Mit parti hylder princippet om arbejdsmarkedets parter forhandlingsret, og vi mener, at vi skal respektere dette i den forstand, at vi skal være forsigtige med at lovgive på tværs af aftaler, der måtte være truffet på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Så er det nu, man er lige ved at sige: Nu er der ikke et øje tørt her i salen i denne sene aften. Ærlig talt, kan man være bekendt at hælde så meget vand ud af ørerne, når man ved, at det partis ordfører, som lige har stået på talerstolen, selv endda trækker Tulipsagen frem, som ganske rigtigt har inspireret til, at nu måtte vi se at få lavet en bedre rammelovgivning, hvad ligner det så at trække en retssag ind i denne sag og sige, at uanset hvordan den ender – jeg ved alt om, at der er lavet retssag i denne Tulipsag – kan det i hvert fald ikke inspirere til, at vi får lavet en bedre rammelovgivning. Jo, det kan jeg forsikre for at det kan. Jeg kan også forsikre hr. Bjørn Elmquist om, at den bliver lavet. Det drejer sig om tid, før den bliver lavet.

Det er muligt, at der i det nuværende Folketing ikke er et flertal for alle dele i det forslag, der er fremsat, men det er dog for galt at påstå, at vi har gode ordninger her, og at man ikke griber ind i arbejdsmarkedets parter ret til at forhandle tingene på plads, og jeg ved ikke hvad, fra ordførere, som gang på gang har grebet ind, infrosset dyrtidsportioner, ja, direkte afskaffet dem. Så tillader jeg mig at sige: Nu er der snart ikke et øje tørt. Man griber ind, når det passer ind i det politiske kram, der nu til enhver tid er gældende fra både den ene og den anden side. Sådan er sandheden jo. Lad os så ikke gøre os mere hellige, end nødvendigt er.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg vil gerne belære fru Lilli Gyldenkilde om, at den anatomiske sandhed er, at det vand, man hælder ud af ørerne, ikke kan gøre øjnene våde.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Mit har ikke meget med anatomien at gøre, ikke den form for anatomi i hvert fald. Jeg vil takke fru Lilli Gyldenkilde for den klare erkendelse af, at hun på dette område som ordfører for forslagsstillerne er inde på noget, der har at gøre med overenskomststoffet, og som er noget, som arbejdsmarkedets parter normalt klarer, og at det har et politisk formål.

Jeg skal for så vidt angår Tulipsagen henvise til bemærkningerne og citere derfra, dér, hvor der efter en kort beskrivelse af, hvad der skete set med forslagsstillerens øjne i Tulipafdelingerne i Hammel og Odder, står følgende:

»Ovenstående er et lærestykke i, at der må gribes ind over for arbejdsgivernes ret til at skalte og valte med lønmodtagerne, efter hvad der giver mest profit.«

Her siger jeg: Hvis det viser sig efter politiuundersøgelser og efter, at anklagemyndigheden har besluttet at rejse tiltale, at domstolene følger den og arbejdsgiveren bliver dømt for at have overtrådt reglerne i denne sag, kan den ikke bruges som eksempel på et behov for at lave reglerne om?

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):